

SOLEMNITAT DEL COS I LA SANG DE CRIST
HOMILIA DEL P. ABAT JOSEP M. SOLER
23 DE JUNY DE 2019
Gn 14, 18-20; 1C 11, 23-26; Lc 9, 11-17

“El cel i la terra us adoren i us canten un càntic nou”. Amb aquestes paraules del prefaci de la pregària eucarística, germans i germanes, la litúrgia ens invita a adorar i a cantar el do de l'Eucaristia.

Ens convida a fer-ho cantant precisament “un càntic nou”. I, què és “un càntic nou”? A la Sagrada Escripura, s'invita a cantar un càntic nou per lloar la realitat sempre nova i dinàmica de les obres de Déu. A cada nova intervenció salvadora de Déu, a cada nova meravella feta per ell a favor de les persones, li escau un càntic nou, una nova lloança per part de l'assemblea del poble creient. A l'Antic Testament trobem molts càntics nous que ens inviten a la lloança i a l'adoració per les gestes alliberadores de Déu. I, segons el llibre de l'Apocalipsi, al final de la història, tots els salvats cantaran un càntic nou a l'Anyell, a Jesucrist mort i ressuscitat (cf. Ap 5, 9).

En l'Eucaristia Déu ofereix la salvació a cadascú, la seva acció guaridora i alliberadora entra al cor de la història humana. Per això, l'Església ho agraeix cada any en la solemnitat de Corpus. I, a més de reprendre els càntics nous bíblics per a l'acció de gràcies, ens invita a deixar que l'Esperit Sant susciti en l'interior de cadascú un càntic nou, un càntic inèdit, adreçat a Déu per agrair-li el seu do i la seva gràcia que, a nivell personal i comunitari, ens vénen pel sagrament de l'Eucaristia.

La motivació d'aquest càntic, mogut per la fe i per la joia, ens ve donada pel prefaci que, tal com he dit, precedeix la gran pregària eucarística (cf. Prefaci II de l'Eucaristia). Concretament, en la solemnitat d'avui, ens dóna tres punts per al nostre càntic nou d'acció de gràcies.

El primer, fa referència al do eucarístic mateix. “Crist Senyor nostre mentre sopava amb els apòstols” volgué “perpetuar fins a la fi dels segles el record de la seva passió” i es va oferir al Pare com anyell pasqual sacrificat a la creu i ens en deixà el memorial en la celebració de l'Eucaristia. Ho hem escoltat a la segona lectura. Que l'Esperit susciti, doncs, en cadascun de nosaltres un càntic nou pel lliurament de Jesucrist a la creu i en el pa i el vi eucarístics.

El segon punt per a l'acció de gràcies, fa referència al fruit eclesial del do eucarístic. Som nodrits abundantament amb l'aliment espiritual de l'eucaristia, tal com indicava l'evangeli del pa multiplicat i repartit. Som nodrits individualment i també comunitàriament, amb una destinació universal, perquè la participació en el “sagrament venerable” de l'eucaristia uneix ja, i vol unir encara més, “tota la humanitat amb els vincles de l'amor i de la unió i il·luminar-la amb la llum d'una “sola fe”. Podríem dir que l'Eucaristia fa l'Església, l'edifica i la consolida com un sol poble destinat a aplegar tota la humanitat en el poble de Déu. Que l'Esperit, doncs, susciti en cadascun de nosaltres un càntic nou per l'Església que, aplegada per l'Eucaristia, és penyora de la unitat que Déu vol per a tota la humanitat. Per això experimentem el dolor per les divisions en el si de l'Església Catòlica i entre les Esglésies, que fereixen la voluntat de Jesucrist i debiliten l'anunci de l'Evangeli. I, en coherència amb la celebració de l'Eucaristia, hem de demanar que l'Esperit ens faci persones de pau i de diàleg, per construir la nostra societat superant les fractures i les agressivitats que tant sovint apareixen.

I el tercer punt que ens dona el prefaci per a l'acció de gràcies, fa referència al fruit personal amb què ens enriqueix l'Eucaristia. La participació en la taula que el Senyor ens para fa que la seva gràcia ens penetri i ens vagi configurant amb ell, mentre caminem cap a la plenitud final. Que l'Esperit susciti, doncs, en cadascun de nosaltres un càntic nou pel procés de transformació espiritual que ens és donat en l'Eucaristia fins a anar-nos fent interiorment semblants a Jesucrist, sempre i quan la nostra llibertat el deixi fer.

Avui celebrem i vivim, doncs, el lliurament personal del Senyor a la humanitat, per mitjà de l'Església, per oferir-li el perdó i la salvació, per envigorir-la espiritualment i per aplegar-la en la unitat superant tantes divisions com hi ha. I agraïm, també el lliurament personal del Senyor a cadascun dels qui participem de la seva taula per nodrir-nos del pa de vida i del calze de la salvació.

L'Eucaristia, do que el Pare ens fa per mitjà de Jesucrist i l'acció de l'Esperit Sant, ens ensenya a viure totes les coses a la llum de Déu i del seu pla d'amor a favor de tot ésser humà, per això ens porta a denunciar la injustícia i a servir amb paraules i obres la justícia segons Déu en favor de totes les persones, especialment les més febles i necessitades. No ens ha de deixar insensibles l'afirmació de Càritas, entorn de la festa d'aquest Corpus, dient que la desigualtat, que agreujà la crisi econòmica, és una ferida que no cicatritza i que a casa nostra suposa una lesió social més gran que a la resta de països del nostre entorn. No podem honorar el Senyor en l'Eucaristia i restar indiferents a la seva presència en els pobres i els marginats.

Ens meravella que, criatures petites i pecadores, maldestres a estimar i abocades a la mort com som, siguem cridades a la santedat, a la identificació amb Jesucrist i a la immortalitat que ve de participar de la vida de Déu. Ens meravella que el Senyor confiï en nosaltres per ser cooperadors seus a l'obra de pacificar i agermanar el món, de dignificar les persones humanes perquè també elles cos de Crist, a l'hora de construir el Regne. Realment tot això ens suscita un càntic nou. Quina novetat tan inaudita que Déu ens doni en l'eucaristia el cos i la sang de Crist sota els aparences de pa i de vi per transformar-nos en ell i per edificar-nos com a poble seu vivificat per l'Esperit!

Cantem, per tant, *al Senyor un càntic nou: ha fet obres prodigioses. Aclamem-lo arreu de la terra, esclatem en cants i en cristis d'alegria* (Ps 97, 1.4).